

lastovičjim, svetel trebuh, bela trtica, in dobro viden škarjasti rep so izdajali pri nas redkega gosta - tekico. Toda katero? Značilnost komatne tekice so tudi belo obrobljena sekundarna letalna peresa, česar pa kljub naprezanju s teleskopom 60-kratne povečave nisem videl. Zaradi močne in zelo kontrastne svetlobe je bilo razločevanje barv pravzaprav nemogoče, vse je bilo namreč črno-belo. Zaradi tega se nisem mogel otresti sicer majhnega, v realnosti tudi manj verjetnega suma, da tekici morda nista komatni, ampak *Gla-reola nordmani*.

Kasneje smo na terenu srečali Milana Vogrina, ki je pred nami na drugi strani akumulacije opazoval obe tekici na tleh in je lahko zatrdil, da sta bili opazovani tekici komatni.

Damijan Denac, Pintarjeva 14, 2106 Maribor

SLOKA *Scolopax rusticola*

WOODCOCK - On 29th March 1997 at Mount Krim (approx. 800 m a.s.l.)

29.3.1997 sem se odpravil še na enega izmed mnogih nočnih obiskov Krima. Noč je bila jasna, pihal pa je le rahel vetrič. Še v mraku sem se postavil na eno izmed mojih opazovalnih točk na severni strani Krima (na nadmorski višini približno 810 m) in vključil kasetofon s sovjim oglašanjem, z očmi pa oprezal po okolici za kakšnim nočnim ptičem. Ni dolgo trajalo, ko je iznad dreves priletela srednje velika ptica z dolgim kljunom - sloka. Sloka bi na tem terenu sicer lahko gnezдила, vendar je šlo tu verjetno le za prelet.

Nočni teren sem pozneje zaključil z obilnim odzivom kozač *Strix uralensis* in koconogih čukov *Aegolius funereus*.

Al Vrezec, Pražakova 11, 1000 Ljubljana

MALI MARTINEC *Actitis hypoleucos*

COMMON SANDPIPER - On 6th January 1996 at Bohinjko jezero (525 m) in Julian Alps

V soboto 6.1.1996 sem na Bohinjskem jezeru prešteval vodne ptiče. Avto sem

ustavil pri hotelu Pod Voglom in zagazil v sneg proti obrežju. To je splašilo malega martinca *Actitis hypoleucos*, ki je sedel na produ, da je odletel vzdolž brega v smeri Ukanca. V letu se je lepo pokazala svetla progna na perutih.

Vreme tega dne ni bilo prijazno - temperatura okrog pet pod ničlo, občasno je naletaval droban sneg. Gosti oblaki so zastirali tudi najnižje vrhove z Vogarjem vred. Snega je bilo za slaba dva pednja, veliko tudi še na drevju. Vzdolž obrežja je bilo približno meter skoraj kopnega proda, ki ga je pokrivalo le za centimeter pršiča. Obrežni prod je bil tudi že vklenjen v prvi pedenj tankega ledu.

Sodeč po podatkih ZOAS gre za zelo redko zimsko opazovanje, saj je bil mali martinec doslej na celotnem porečju Save opazovan samo enkrat, in še to tik ob hrvaški meji.

Tomaž Jančar, Gorenje Blato 31, 1291 Škofljica

MALA UHARICA *Asio otus*

LONG-EARED OWL - An individual calling during the day on 29th September 1997 at Osp

29.9.1997 proti večeru sem se s Stanetom Gombocem in Žarkom Vrezcem odpravil na teren v Osp, natančneje nekoliko naprej od Ospa v smeri proti slovensko-italijanski meji. Sam teren je bil bolj namenjen žuželkam (metuljem) kot ptičam, vendar to za priložnostna opazovanja niti ni pomembno.

Ni se še dobro začelo mračiti (bilo je okoli 19.00, ko je bil še dan), ko se je iz borovo-hrastovega gozdička pod skalnimi stenami Kraškega roba pričela oglašati mala uharica, ki na tem področju ni ravno pogosta. Pozneje sem jo skušal s posnetkom oglašanja samca izzvati, vendar je bil poskus pričakovano neuspešen (male uharice so tudi sicer znane po svojem izrazitem nezanimanju za tovrstne posnetke).

Pa vendar je opazovanje zanimivo iz dveh razlogov: letnega časa (mala uharica se v jesenskem času zelo redko oglašča) in dnevnega časa (sova se je oglašala praktično podnevi, kar je za to

izrazito nočno ptico ravno tako nenavadno).

Al Vrezec, Pražakova 11, 1000 Ljubljana

PODHUJKA *Caprimulgus europaeus*
EUROPEAN NIGHTJAR - On 17-18th October 1997 near Poljčane in Dravinja Valley

V SV Sloveniji je podhujka redek ptič. V Dravinjski dolini, ki jo obiskujem že sedem let, sem podhujko prvič opazil šele lani (1997).

Dan 17.10.1997 sem prebil v vinogradih zaselka Hrastje pri Poljčanah. Bilo je že precej mračno, ko sem opazoval nenavadno prhutajočega ptiča v bližini hiše s prižganimi zunanji lučmi. Zaradi teme ptiča nisem mogel določiti, zato sem vanj hitro posvetil z žepno svetilko. Ob osvetlitvi so se ptici velike oči značilno rdeče zasvetile. Takoj sem vedel, da gre za podhujko. Spomnil sem se še svežih poletnih doživetij, ko sem na Korčuli in Pelješcu ponoči opazoval kar nekaj teh ptic, ki so se jim oči prav tako značilno rdeče zasvetile ob osvetlitvi z avtomobilskimi žarometi. Podhujka je nato v značilnem jadralnem letu odletela proti vinogradu.

Naslednji večer (18.10.1997) sem podhujko spet opazoval, ko je letela nad drevesi bližnjega gozda.

Podatka sta zanimiva predvsem zaradi nenavadno poznega pojava te vrste pri nas, šlo pa je verjetno za zamudnika. Podhujka se je zadrževala v okolici osvetljenih hiš, kjer je lovila tisti čas že redke nočne metulje, ki so jih privabljale luči.

Zanimivo je tudi, da področje okoli zaselka Hrastje porašča kostanjevo-bukov gozd *Castaneo-Fagetum* z vmesnimi elementi rdečega bora *Pinus sylvestris*, kar je sodeč po Ornitološkem atlasu Slovenije (GEISTER 1995) pogost gnezditveni habitat podhujke pri nas.

Al Vrezec, Pražakova 11, 1000 Ljubljana

KOVAČEK *Phylloscopus trochilus*
WILLOW WARBLER - Singing male on 16-17th June 1997 at Vršič (Julian Alps) at an altitude of approx. 1600 m

V okviru zbiranja podatkov za ornitološki atlas gnezdičk TNP sva 15. in 16. junija 1997 raziskovala v našem edinem narodnem parku. Pred večerom 15. junija sva se po celodnevem napornem terenskem delu ustavila na Vršiču, natančneje pri Poštarjevem domu, ki stoji na nadmorski višini 1690 m. Razen planinskih kavk *Pyrhocorax graculus*, ki so s svojo neboječnostjo vzbujale pozornost tudi pri drugih obiskovalcih, sva od ptičev poslušala le še mlinarčka *Sylvia curruca*. Nenadoma pa nama je rahel vetrič do ušes prinesel še eno petje, sprva sva ga slišala le del, zato mu nisva namenjala prevelike pozornosti. Vendar nama nekaj ni dalo miru. Sprehodila sva se po poti v smeri Erjavčeve koč, ki leži na nadmorski višini 1515 m, in nekje na sredi ponovno zaslišala znano petje - petje kovačka. Po vztrajnem preverjanju sva ugotovila, da poje le en samec. Naslednega dne sva se že navsezgodaj, bil je še mrak, hotela prepričati, ali je kovaček še na svojem mestu. Zaslišala sva ga, še preden sva stopila na njegov teritorij, v njegovi bližini pa sva zaslišala še petje pogorelčka *Phoenicurus phoenicurus*. Habitat, v katerem sva odkrila kovačka, je dokaj strma dolinica, obrnjena proti severu v Suhi Pišnici. Od dreves najdemo skoraj izključno macesen *Larix decidua*, ki tukaj raste v raztresenem sestoj, v grmovni plasti pa je veliko ruševja *Pinus mugo* in dlakavega sleča *Rhododendron hirsutum*. V času najinega obiska Suha Pišnica ni bila prav nič suha, na dnu dolinice je tekkel potok, iz sten Prisojnika pa je na več mestih voda dobesedno brizgala v obliki manjših slapov, očitno posledica topljenja snega na Prisojniku.

Milan Vogrin, Hotinjska c. 108, 2312 Orehova vas

Nuša Vogrin, Vransko 121, 3305 Vransko